

KURJER KRAKOWSKI.

Dnia 25 października
roku 1834.

pismo to wychodzi codziennie
wyjąwszy niedziele i święta o
godzinie 3 z południa.

S O B O T A.

N° 22.

Przedpłata kwartalna zł. 5. Numer pojedynczy groszy 3.

K R A K Ó W.

Onegdaj wokregu spadł tak znaczny śnieg, że wczoraj jeszcze nie zupełnie stopniał, a nawet powtórzył mieszkańcom stolicy swoją zapowiedź nadchodzącej zimy, która ma być podług prognostyki góralskiej, mroźną, ale nie bardzo stałą.

Wielkie bibliograficzne przedsięwzięcie!

P. Dunder w Wiedniu rozpoczął: „*Dokładną i powszechną bibliografię słowiańską wszystkich od r. 1475 do końca r. 1834 w Czechach, Morawii i na Węgrzech, w Rosyi, Serbii, Sławonii, Dalmacyi, Krowacji, Illiryi, Polsce, Szlązku i okolicznych krajach słowiańskich książek drukowanych.*“ Tego ciekawego dzieła ma być 8 tomów w 550 arkuszach. Zacznie się od dzieła czeskiego, którego z początkiem następnego roku wyjdzie i poszyt w 12 arkuszach za złp. 6; później cena podwyższoną zostanie Ciekawi jesteście, jak się też P. Wacław Dunder z obietnic swoich względem bibliografii polskiej wywiąże?

Hiszpania Zumalacarreguy dopuszcza się wszelkich okrucieństw na bezbronnym kobietach, dzieciach i starcach Wiadomość o nowej poży-

cze zaciągnąć się mającej znacznie podniosła kurs papierów publicznych —

Grecya. Król Otto udaje się teraz z rejencją do Aten, a z tamąd zwiedzać będzie nieznane mu dotąd jeszcze niektóre okolice Peloponezu, co dowodzi przywróconego porządku i bezpieczeństwa publicznego. —

Anglia. Podług najnowszych wiadomości z Ludy, stan rzeczy coraz trwalszą i pożądańszą przybiera postać, obawa jaką okazywano z przyczyny, usamowolnienia murzynów, była przesadzoną. — Częste depeche expedycyjne do Lewantu zdają się w obecnej chwili zapowiadać odmianę stanu rzeczy na wschodzie, co poniekąd potwierdza nagłe i niespodziane wysłanie tam statków tak angielskich jako i francuzkich.

Szwecya i Norwegja. Wskutku znanego processu kryminalnego, wytoczonego przeciw kapitanowi Lindeberg, król uczynił stanom państwa propozycyją, ażeby oddać w miejsce kary śmierci za obelgi i bluźnierstwa przeciw następcy tronu, na więzienie od 2 do 10 lat skazywano. —

Włochy. Król neapolitański odstąpił zamiaru nadania konstytucyi i zerwał układy ślubne z dworem francuzkim. Na rozkaz ministra uwięziono wiele znakomitych osób, co tak wielkie zrobiło wrażenie że

użyto dyplomatycznego wstawienia się za niemi. Najbogatszy kardynał Albani umiara zostawiając sukcesorem wielkie nadzieje a domyślnym kandydatom awans bardzo intratny

Rossya. Pożar zniszczył ogromne fabryki broni palnej wszelkiego rodzaju i wyrobów żelaznych w mieście Tula. Ten przypadek milionowe straty zrządzający przypisują robotnikom w tej fabryce pracującym. N. Pan udał się tam osobicie i wydał rozkaz odbudowania tego najzamożniejszego arsenału w całym państwie.

Portugalja. Wiadomość o rozpoczętych układach względem zamężcia Donny Maryi z x Leuchtenberg potwierdzają się i nie ma wątpliwości że przyjdą do skutku jeżeli Anglia i Francya zezwolą — Stronnictwo karolistskie zapowiada blizkie przybycie Don Miguela i rozpoczęcie wojny domowej, spodziewając się po śmierci Don Pedra osiągnąć łatwiej cel swoich życzeń. Można powiedzieć, że Don Karlos i Don Miguel żyją w nadziei, gdy tym czasem stronnictwo ich widocznie i bez nadziei upada.

Stan języka Słowiańskiego w Niemczech przed trzytoma laty.

Sebastian Pomasz Kancow w księdze *Handbuch der deutschen Prosa von Pischon* wydanej w Berlinie 1818 wspomina o sławnym doktorze i profesorze protestanckim Buggenhagenie, że mu Magistrat Wittenberski tamtejszą fargę powierzył, nie zważając wcale na to że tylko pomorzańskim językiem mówi. Z tego można widzieć że podówczas w Pomorzu tak wiele po słowiań-

sku mówiono, iż rzeczony profesor nie miał ani potrzeby ani sposobności nauczania się po niemiecku. Co również nas przekonywa, że podówczas w Wittenbergu po słowiańsku mówiono i rozumiano; gdyż Buggenhagen, pierwój niż fargę objął, kilkanaście lat w Wittenberku mieszkał, a chociaż był plebanem, po niemiecku nie umiał. Jakżeby był miewał kazania, gdyby w Wittenbergu po słowiańsku nie rozumiano? Dziwić się potrzeba, że podówczas tak głęboko w Niemczech język słowiański zasięgał, a Polabianie rozciągający się po prawym brzegu Laby aż do Hamburga, już się w Niemców zamienili. Dla czego zaś niemieczyzna nie przedarła się do Pomorzań, snadno wyjaśnić, gdyż tam panowały księżęta Bojisławskie z krwi słowiańskiej, którzy wszelako w sto lat później w trzydziestoletniej wojnie wyginęli a z niemi język pomorzański na wieki w tych krajach wygasł. Tak schodzili pomału ze wszystkich tronów słowiańskie narodowe księżęta. Najpierw sławny szereg królów czeskich, po nim księżęta szląskie i królowie polscy, a z niezmiernego narodu słowiańskiego, co Herdera mocno zastanawia, jedna jeszcze żyje rodzina panująca wielkich wojewodów Meklenburgskich, potomków Przybysława, ale i ta z niemczona tak jak ziemia pod bertem ich zostająca. —

Następujący wypadek powinien być przestroga dla wielu rodziców, jak wielką ostrożność zachować powinni przy udzielaniu rad swym

dzieciom w zawieraniu związków małżeńskim.

Pewien młodzieniec w Paryżu nazwiskiem C. . mający lat 25 pokochał się w młodej i powabnej osobie, którą chciał zaślubić mimo woli swojej rodziny. Jego matka, którą czule kochali i wielce szanował, wymogła na nim zaniechanie powziętego zamiaru a chcąc mu wynagrodzić tę dotkliwą dla jego serca stratę, pomyślała o innym związku dla niego. Młoda panienka bardzo ukształcona, piękna i bogata, którą znał oddawna, była mu wskazaną na żonę P. C. nie chcąc się w niczem sprzeciwić matce, po krótkim namyśle zezwolił na jej żądanie. Aby mu ten związek słodszy uczynić i wynagrodzić tak bolesną z siebie ofiarę, matka wyjednała mu korzystną posadę, której się nigdy nie spodziewał. Dzień ślubu nadszedł wkrótce P. C. był spokojny, udał się do mery, a wymówwszy nieszczęsne tak, zbladł i o mało nie zemdlął, lecz w krótko odzyskał przytomność i starał się dać zapomnieć nowej małżonce to nie miłe wrażenie. Wróciwszy do domu zamknął się w pokoju i przebił się nożem. Służący przerażony jego nie zwykłą bladością, szedł za nim ciągle i widział z przedpokoju cios fatalny. Przywołał lekarza, lecz rutunek był późny. P. C. umarł w objęciu lekarza, prosząc obecnych aby jego śmierć starali się ukryć przed nieszczęśliwą matką i świeżo poślubioną małżonką.

— — —
Szlachcic Polski w okolicach Lwowa złapawszy w roku przeszłym bociana, puścił go na wolność, o-

śmieliwszy się zawiesić na szyi jego lekką obrączkę żelazną z napisem: „Haec ciconia ex Polonia. Tego roku wrócił ten bocian a po schwytaniu jego ujrzał zdziwiony szlachcic na szyi jego, złotą obrączkę z napisem: „India cum donis, remittit ciconiam Polonis“ Po zbądaniu tego godła, skrzydlatego donosiciela znowu wolnością obdarzono.

Miasto Londyn zajmuje teraz powierzchnią 40 mil kwadratowych francuzkich, ulicami i domami, od pięciu do sześciu pięt wysokimi, z których każde ma od sześciu do dwudziestu pokoi. Liczba domów wynosi 185000 i w nich mieści się 1,650,000 ludności. Stolica ta dzieli się na stare miasto, (city), wielkie przedmieścia zachodnie i wschodnie, prócz części północnej i południowej. Każdy dział miasta wzięty oddzielnie, większy jest od wszystkich stolic europejskich, każdy ma około 50 mil obwodu.

Nadobne sztuki poniosły dotkliwą stratę: czcigodny i utalentowany Boieldieu autor białej damy, Jana z Paryża, mojej ciotki Zorzy, Nowego Pana, Beniowskiego i wielu innych dzieł, które przez lat 30 Francją i Europę zachwycaly, zakończył życie dnia 7 b m w 59 roku życia. Ten znakomity artysta do starodawnnej poczciwości i wzniosłości i duszy łączył delikatność uczuć i słodkie obyczaje, które w jego pismach spostrzegać się dają.

Pani Staël zapytała raz Fichtego, jednego z najcelniejszych filozofów Niemieckich, czy niemógłby jej objawić swęj moralności raczej aniżeli metafizyki. Pierwsza zależy od drugiej, odpowiedział filozof. I te sło-

wa mają głębokie znaczenie, dodaje Pani Staël; wyrażają one wszystkie powody, które nas przywiązują tak silnie do filozofii.

Jeden statystyk obliczył iż we Francyi znajduje się obecnie lekarzy 1,700,843; a podług innego wiarogodnego rachunku chorych w ciągu tego roku było tylko 1400651. Liczba adwokatów wynosi 1900403, a stron mających processa liczba zaledwie dochodziła do 998,000. — Jeż li więc 902,403 adwokatów niezachorują z bezczynności i umartwienia, wtedy 300,792 lekarzy pozostaną bez zatrudnienia i sposobu do życia.

Kobiety.

W całym lat naszych zakresie,
Które człek do grobu liczy,
Więcej szczęścia i słodyczy
Któż od kobiet nam przyniesie?

Ujrawszy światła promienie
Gdy dziecko z płaczem zawoła;
Któż lepiej to pierwsze technienie
Od matki zrozumieć zdoła?

Kto na świat przyjmie czulej
Kto łzy zrozumie siroty?
I kto je w płaczu utuli
Jesi nie matki pieszczoty?

Lub gdy dorosły młodzieniec
Zuczuciów świętych i tkliwych
Wśród marzeń łubych, szczęśliwych
Zacnie uplać swój wieńiec.

Sprawdzając te ideały,
Cóż mu świat w niebo zamienia?
Cóż go zapala do chwały
Czyż nie kochanki spojrzenia?

Wręście gdy wiek go pochylił
I grób mu zimny przyspieszy,
Cóż go w ostatniej już chwili
Cóż go, ach! cóż go pocieszysz.

Jeśli 'nietkliwe starania,
I żal napróżno tajony,
I smutek i łzy i łkania
Najczulszej matki lub żony.

Ach! w całym lat tych zakresie
Które do grobu człek liczy
Więcej nam szczęścia słodyczy
Od kobiet nikt nieprzyniesie.

Przyjechali do Krakowa. Łubaszewski Anastazy Bonifater. — Korzeński Mikołaj Xiądz. — Doliński Felix Ob. — Dolińska Emilia. — Wasentyńska Tekla Obywatelka. — Leśniewicz Józef Pełnomocnik dóbr.

Szarada.

W pierwszym jest uczuć wszystkich
mieszkanie,
A drugie pierzeha przed wzrokiem
jutrzenki,
Wszystko za sobą obrało kochanie
Za herb, i za godło poślubionej ręki.

☞ Koczyk lekki w dobrym stanie jest do sprzedania, można go zobaczyć przy ulicy kanonnej pod Nr. 166, i zgłosić się ma na pierwsze piętro.